

סמוך לציון קודש הקדשים
רבי שלמה מקארלין זי"ע

| גליון 224 |

פרשת ויקהל תשפ"ה

לודמיר

מקושרים לצדיק מאז ועד היום

להפצת משנתו ותורתו הבהירה של
הרה"ק רבי שלמה מקארלין זי"ע
סיפורים ותולדותיו, ותולדות זרעו אחריו

שבוע של חיים

מתורתו של רבינו ותלמידיו הק'

פרשת ויקהל

ששת ימים תעשה מלאכה (לה, ב). פירש **תעשה** מעצמה, כשיודע שהכל מכוחו כמו שכתוב "כי הוא הנותן לך כח לעשות חיל", ואז "וביום השביעי יהיה לכם קדש", לא יבלבל אותו שיהיה אצלו כאלו כל מלאכתו עשויה.

(דברי שלום קורדינוב)

אשר נשא לבן אותה בחכמה (לה, כז). עבודה שבלב בחכמה הוא המעלה ומנשא את האדם לפי שכלו וחכמתו בעבודת היום, וכדכתיב אשר נשא 'לבן' אותה 'בחכמה', שהחכמה בלא לב אינו כלום.

(סדר היום לאדמו"ר הצעיר זי"ע ב"א ה:)

לעומת המסגרת (לז, יד). שמעתי מכבוד קדושת הרה"ק אדמו"ר רבי ירחמיאל משה מקאזניץ זי"ע שסיפר, פעם אחת ראה הרה"ק רבי אלעזר מקאזניץ זי"ע את הרב מ' דק"ק גארוואלין שהיה מתפלל בהתפעלות עצום. אמר לו הרב הקדוש: ראיתי באיזה ספר שאסור לעשות באברים חיצוניים יותר ממה שיש לו פנימיות. ותיכף אמר לו, זה דוקא במי שיש לו קצת פנימיות, אמנם מי שאין לו פנימיות על כל פנים יכה ראשו בכותל. וסיים על זה אדמו"ר הרה"ק רבי"מ מקאזניץ זצ"ל שזה הוא אשר כתב בספר בית אהרן (קמ"ד): 'לעומת המסגרת תהיין הטבעות' - כפי אשר 'נסגר' בקדושה, כך יכול להשתמש ב'טבעות'. מזה נשמע שמותר להראות באברים חיצוניים קצת יותר ממה שיש לו פנימיות.

(ספרן של צדיקים)

קדושת הקדוש

אמרים מובחרים, יקרים ומאירים, מתוך הספר 'קדושת הקדוש' הנמצא בשלבי עריכה

הראנו אות לטובה

משל, מלך שהוא נדיב מאד ונותן תמיד מתנות לעבדיו, והוא רוצה ליתן תמיד, ורוצה שיבינו שרוצה ליתן תמיד בלי שום הפסק. והנה הקרובים מאד אל המלך יודעים הטובות שעושה המלך, ויודעים שהמלך רוצה ליתן תמיד בלי הפסק. ואותם שאינם קרובים אל המלך, יודעים גם כן שהמלך רוצה ליתן תמיד, רק שאינם מכינים עצמם לקבל מהמלך. ואותם הרחוקים מהמלך, אינם יודעים כלל שהמלך נותן תמיד.

והבחינה הראשונה, שידעו שהמלך נותן תמיד ורוצה שידעו ויכירו כח מלכותו שהוא רוצה ליתן תמיד באהבה רבה וחיבה יתירה ותענוג גדול, על אותה הבחינה אמר מורי ז"ל שהוא פירוש הבקשה (והוא רחום): 'אבינו אב הרחמן הראינו אות לטובה'.

(בית אהרן יח:)

עיסורי קדוש

והנה, המלך מצד עצמו "הוא נדיב מאד, ונותן תמיד מתנות לעבדיו, והוא רוצה ליתן תמיד, ורוצה שיבינו שרוצה ליתן תמיד בלי שום הפסק", אך מצד האנשים המקבלים - יש שלשה סוגי בני אדם. הסוג הראשון: **הקרובים מאד אל המלך** - שהם יודעים את הטובות שעושה המלך, ויודעים שהמלך רוצה ליתן תמיד בלי הפסק. והם דבקים אל עצם הטוב.

והסוג השני הם - **אותם שאינם קרובים אל המלך, והם יודעים גם כן שהמלך רוצה ליתן תמיד, רק שאינם מכינים עצמם לקבל מהמלך.** והם על כלפנים דבקים קצת בעצם הטוב, בידיעה והכרה.

והסוג השלישי הם - **אותם הרחוקים מהמלך - אינם יודעים כלל שהמלך נותן תמיד.** והם רק מקבלים את החסדים בלי להתחבר כלל אל המלך הנותן.

ועל הבחינה הראשונה - היינו אותם - שידעו שהמלך נותן תמיד ורוצה שידעו ויכירו כח מלכותו שהוא רוצה ליתן תמיד באהבה רבה וחיבה יתירה ותענוג גדול, על אותה הבחינה אמר מורי ז"ל - הק' רבי שלמה מקארלין זי"ע - שהוא פירוש הבקשה: 'אבינו אב הרחמן הראינו אות לטובה'. שלכאורה יש לתמוה: בשלמא כשאמר דוד המלך ע"ה "עשה עמי אות לטובה", שם מובן הלשון "אות לטובה", כי הוא ביקש דבר קטן שיהיה 'אות' אל ה'טובה'. אבל בתפילה ("הוא רחום" לשני וחמישי) אנו אומרים: "הראינו אות לטובה וקבץ נדחנו מארבע כנפות הארץ", ושם הרי הבקשה של "קבץ נדחנו מארבע כנפות הארץ" היא תכלית הטובה, ולמה אם כן אנו קוראים לה בלשון 'אות' לטובה?

ועל זה אמר הרש"ק זי"ע: שגם תכלית הטוב שמקבלים מהקב"ה, אינה אלא 'אות' לטובה של הקב"ה, כיון שרצונו להיטיב הוא בלי גבול, והטובה עצמה בלי גבול, ובאמת הטובה היותר גדולה אינה אלא 'אות' אל הטובה. אך שזאת בתנאי - שזה יהיה באמת 'אות', וידעו המקבלים ויכירו שהקב"ה נותן תמיד ורוצה לתת תמיד בלי הפסק.

הקדמה

ידוע, שיש הבדל בין 'טוב' ל'חסד'. 'טוב' הוא עצם הטוב הרוחני, ושורשו הוא דביקות בהקב"ה הנקרא 'טוב'. אבל הטוב הזה אינו מוכן להתקבל על ידי הבריות, והקב"ה מצמצם וממעט ומחלק קצבה מן הטוב ההוא, עד שיוכלו הבריות לקבל ממנו, וזה נקרא 'חסד'.

השורש הטוב, אינו כמו החסד המתפשט ממנו, שהוא מצומצם לפי הכלים של המקבלים, אלא הוא שורש רוחני שאין לו גבול וקצבה, לא במקום ולא בזמן, באופן שיוצא שמי שמתדבק לשורש החסד, יקבל על ידי החסד ההוא את כל הטוב שבעולם - מראשית הבריאה עד אחריתה.

תכלית הטוב הוא להתדבק לשורש, לידע שכל "חסד" קטן הוא באמת רצון להיטיב שכולל בשרשו את כל הטוב שבעולם, רק שעבורו צמצם הקב"ה והקטין את הטוב כפי שיוכל לקבל, וכפי שיתדבק לשורש הטוב, יגיע לכך שכל חסד שיקבל יהיה עבורו אמצעי להידבק אל הטוב ומטיב שאין לזה שיעור.

ביאור המאמר

למשל: מלך שהוא נדיב מאד, ונותן תמיד מתנות לעבדיו, והוא רוצה ליתן תמיד, ורוצה שיבינו שרוצה ליתן תמיד בלי שום הפסק. נתינת הקב"ה אינה דומה לנתינת בשר ודם, כי בשר ודם - מה שהוא נותן, זהו מה שהמקבל מקבל. אבל הקב"ה - הנה שורש טובו אין לו סוף וקצבה, וכל טובה שהקב"ה נותן לאדם הוא טובה בלי גבול, ורצון הטוב הוא באמת בלי גבול, אלא שהוצרך הטוב להצטמצם כפי כלי המקבל, כדי שיקבל האדם את הטובה הקטנה שהוא צריך לה. ומי שהוא בעל שכל, מתבונן בטוב שהוא מקבל ויודע להעריך ולדעת שאין זה כל הטובה, אלא רק חלק קטן מאד, ובאמת צפון בו כל הטוב שבעולם. ועל ידי זה מגיעים באמת לשורש הטוב, שהוא להכיר ולהתדבק להקב"ה שהוא שורש הטוב, ובכל טובה קטנה אפשר להללו ולשבחו ולהתבונן על כללות הטובה שאין לה גבול והפסק.

על הציון של הקדוש הזה, הוא ממש כמו שעומדים לפניו בחיים חיותו. (רבי אשר מסטאלין)

קחו שותפות בבניית בית הרבי,
ושלחו קוויטל על הציון הקדוש.

התקשרו עכשיו 04-30-10-900

החוב שנהפך לזכות

ביניהם. ר' אברהם ידע היטב באיזה סכום מדובר, חוב עצום ועתק שהולך וטופח לו משך כעשרים שנה, ברור ובוודאי שהמספר הסופי יעמוד על עשרות אלפי רובלים, שלעולם לא יצליח לגייסם. מה עושים בעת צרה? אצים אצל חכם, ממהרים אל הצדיק. ביקש ר' אברהם מהפריץ ארכה של יום אחד, ומיד נסע לביאלא אל מורו ורבו רבי יעקב יצחק מביאלא בעל ה'דברי בינה' ז"ע.

ר' אברהם פרק את עולו הכבד מעל שולחנו של הרבי, וגעה בבכי. "רבי, מדובר בחוב עצום עד אין מספר, מה אעשה?! איך אתמודד עם הצרה הכבדה שנפלה על ראשי בפתע פתאום?!"

שלוה רבה הייתה נסוכה על פני הצדיק, הוד והדר קרנו מדמותו הקדושה. ר' אברהם הביט לעבר רבו הקדוש, וחש ברגיעה עמוקה ובבטחון איתן בבורא יתברך, החודרים לעצמותיו. "אל תדאג בני" גם הרבי בקול רך, ואז הורה את ההוראה התמוהה והפלאית: "חזור לביתך ולבוש מלבושי שבת קודש, ובטרם תצא לבית הפריץ תקרא את 'פרשת וישלח', לך נא בלי חשש, כי הכול יסתדר על הצד היותר טוב, בעזרה ה'..."

ביום המיועד לבש ר' אברהם בגדי שבת, והגיע לבית הפריץ לעריכת החשבון. להפתעת כל הנוכחים בחדר, התגלה שלא ר' אברהם חייב לפריץ, אלא הפריץ חייב לר' אברהם סכומי עתק. מנהל החשבונות שפשף את עיניו בתימהון, וחזר מספר פעמים על החשבון, ובתמהונו הגדול נוכח לראות שאכן הפריץ חייב לר' אברהם סכום גבוה ועצום. שאל הפריץ את ר' אברהם: "מה הנך מציע?" ללא שוהת השיב ר' אברהם וניצל את שעת הכושר:

"לדידי טוב ההסדר שהיה עד היום - מצרכי מזון תמורת חכירת הפונדק, ואם נחתום על הסכם כזה, אפשר מצדי לקרוע את החשבון הישן". הפריץ הסכים בשמחה, וההסכם נחתם מיד, כדת וכדין.

לכבוד הילולת הרה"ק רבי יעקב יצחק בעל ה'דברי בינה' מביאלא, בנו הצעיר של הרה"ק רבי נתן דוד משידלובצא. חותנו היה הרה"ק רבי יהושע מאוסטורבה ז"ע מתלמידי רבי משה מקוברין ורבי שלום מבעלזא (שניהם תלמידי תלמידיו של רבינו שלמה מקארלין ז"ע) מילא את מקום חותנו בעיר ביאלא פודולוסק ואלפים רבים שהו בצילו הטהור. נסתלק ביום כ"ג אדר ב' שנת תרס"ה - לפני מאה ועשרים שנה - ונקבר לצד חותנו בבית הקברות היהודי בוורשא.

צינו של הרה"ק בעל ה'דברי בינה' זצוק"ל בוורשא

בכפר הקטן ממלמטיק התגורר יהודי נכבד מחסידי ביאלא ור' אברהם שמו. פונדק גדול ורחב ידיים הפעיל ר' אברהם תחת ידיו. יין ומשקאות חריפים הוצעו לרבים הפוקדים את המקום יום יום, אשר כמובן היו ברובם ערלים גסים השותים לשכרה ולסבאה. מלבד בית מזיגה, שימש גם המקום לבית ממכר מצרכי מזון ומוצרי חלב שונים.

לא בכדי, משך אליו פונדקו הנעים של ר' אברהם אורחים ולקוחות רבים. המקום היה תמיד נקי ומטופח, והמשקאות המוגשים היו תמיד ערבים ומשובחים. מוצרי המזון ומעדני החלב, נודעו אף הם בטעמם הערב והביתי. והיה המקום לפריחה ולשגשוג, וגם ממונו ולכלכלת ביתו של מנהלו ומפעילו של הפונדק.

אם כי אמנם היה ר' אברהם מנהל האחוזה, אולם לא בעליה. הפריץ יבלונסקי הוא מחזיק בבית הפונדק, אלא שיבלונסקי היה רוב הזמן שיכור והולל, ידו האחת אוחזת תדיר בבקבוק משקה חריף, ריק למחצה, ושתי עיניו מתגלגלות בחוריהן בטיורף. לעיתים מספר היה אף מגיע להתארה, כדי לראות בשלום אברמושקיא היהודי שבבית המזיגה. שם הייתה נמזגת לכוסו הגדולה כמות משקה נכבדה, והיה הפריץ מגרגר באחת את המשקה החריף אל גרונו, ומפסיר מילות הערכה כלפי החוכר היהודי, אגב פריצי צחוק ושאגות טירוף הדעת.

יבלונסקי מעולם לא נכנס למשא ומתן עם ר' אברהם על דמי החכירה, די היה לו בכך, שר' אברהם סיפק חינוס אין כסף לביתו את כל מצרכי המזון והחלב שהיה זקוק להם ואלו הם דמיו ושכרו עבור חכירת המקום. כך חלפו להם השנים, וחובו של ר' אברהם תפח, בידיעת הפריץ, אשר לא עשה עסק מהסכם מחזר זה. שכירות פונדק תמורת מצרכי מזון למשפחתו ומשרתיו. ר' אברהם היה כמובן שש ושבע רצון מהסדר הלזה, שחובו של הפריץ על מצרכי המזון, היה אפסי לעומת חובו של ר' אברהם לפריץ על חכירת הפונדק, מה גם שאת החלב הגבינות והחמאה היה מייצר ר' אברהם מפרותיו של הפריץ. אך יום אחד הסתיימה החגיגה. הפריץ החל להעסיק בביתו מנהל חשבונות, שגילה מיד את העסק המפסיד שמתרחש כאן זה שנים: פונדק ששווה הון רב, תמורת מצרכי מזון! והחל הלה לדרוש מהפריץ לערוך פעם ולתמיד חשבון סופי, ולחייב את ר' אברהם לשלם את כל חובו שהצטבר בעשרים השנים האחרונות. הפריץ שמע והסכים, ושלח באחד הערבים לזמן אליו את ר' אברהם עם פנקסי המכולת לפגישה משולשת עמו ועם מנהל החשבונות החדש, ויגמרו את החשבון

חידת השבוע

ילדי רבינו שלמה

החיים בלודמיר בעבר ובהווה

החיים בלודמיר

חידה: מהי העצה היעוצה, כדי שיום השבת יהיה כלו קדוש?
הפתרון לחידה מופיע בעלון זה.

כדי לענות על החידה יש לחיץ לקו לודמיר 02-3011122, להכנס לשלוחת הילדים - שלוחה מספר 0, ולפעל לפי ההוראות. הזוכה יקבל זכוי לרכישת מתנה בסך 50 ש"ח. את התשובה יש להקליט עד ליום ראשון פרשת פקודי הזוכה לפרשת תצוה: יוסף צינורט בית שמש

אוצרות ומשגים

המשפחה התקרבות רבי אורי מסטרליסק אל רבינו שלמה מקארלין

מדרשו של רבינו על התורה ועל העבודה. הלא זהו ר' אורי שכלם מחפשים אחריו. הנה הוא כאן בחדר הרבי מקארלין! כשחזר הסוחר לביתו, החיש פנמי לרב העיר, וספר לו את אשר ראו עיניו. שלח הרב מכתב לרבינו הקדוש מקארלין ובו תנה צרת אשתו של רבי אורי, וגולל בפניו את עגמת נפשה וחרדתה, ובקשו שישלחנה לביתו. קרא רבינו לרבי אורי והראה לו המכתב וצוהו שישלח לנסע לביתו. חזר רבי אורי לביתו, לאחר חודש ימים, בקש מאשתו שתראה לו לחזור לקרלין כדי להשלים את "חסרונו" נפשו וכמהיתו הרבה, להשלים את קניינו הנצח אשר הוא רוכש לגשמתו אצל רבו. לאחר שנענתה לו, נסע לקרלין ושהה שם עוד זמן ממושך, עד שהגיע לכלל השלמות כאשר אותה נפשו.

שנים מספר שהה רבי אורי בצל רבינו שלמה, וצוהו אינה יודעת היכן הוא בעלה. המרחק בין לבוב לקרלין היה רב, ובימים ההם לא היו עוד מסלות ברזל, ושום ידיעה אודות רבי אורי לא הגיעה לאזניה. ורבי אורי שהיה בוער בכסופים עזים לשנות בצמא את עבודת הקדש של רבו ולחסות בצלו הטהור - כמעט ונשכח מלבו ענין משפחתו שנותרה אי שם בלבוב. החלה אפוא וצוהו של ר' אורי להתנדפק על דלתו רבנים ולהרעיש עולמות, מפקד שמא תשאאר עגונה.

פעם אחת עשה את דרכו סוחר מלבוב לסביבות קרלין לרגל מסחרו. קישש מעל רבינו שלמה מקארלין, החליט לסור ולראות את פניו הקדושים ולהתברך מפיו. והנה מה מאוד השתומם, בראותו את רבי אורי יושב בבית

אוצר הספרים החדש בבית רבינו

בימים אלו, עם סיום מלאכת הרכבת הריהוט באוצר הספרים החדש אשר בבית רבינו, הובאו בסייעתא דשמיא מרובה, עשרות ספרים חדשים מנדבת לבם של ידידיו היקרים. בראש ובראשונה נתרמו עשרות הכרכים של הש"ס המפואר המבואר מהדורת "שושנשטיין", על ידי משפחת רוזנר הנכבדה, לעי"נ אביהם היקר הבלתי נשכח הרה"ח המפואר ר' אברהם אלימלך זצ"ל, שנפשו הייתה קשורה ברבינו הקדוש רבי שלמה, והשתתף בכמה מסעות לעיר לודמיר, וגם שהה באחת משבתות ההתאחדות בצוותא חדא. תהא נשמתו צרורה בצרור החיים, וזכות רבינו שלמה בן יוטא תעמוד ותגן בעד המשפחה החשובה.

הספרייה החדשה והמהודרת בבית רבינו

כמו כן התמלאו מספר מדפים בספרי יסוד ובספרי חסידות, בהשתדלותו הברוכה של ידידנו עוז הרה"ח ר' יהודה קורנבליט שליט"א. פנייתנו איפוא, לכל המעוניינים לקחת חבל בזכות הגדולה של הקמת אוצר הספרים הגדול, לכבוד רבינו הקדוש, ולזכות ההמונים שיילמדו בספרים הרבים בבואם אל העיר רבתי לודמיר, יואילו נא לפנות אלינו בטלפון 04-3010900. ושכרם הרבה מאד בזה ובבא.